

DOMOVINA

Zbirajo 2. 15 in 25 den vsehov vsebine. — Dopolni vsaj en avstrijski politični avtoriteta in ali avtor avtoriteta. — Kolonialni se na vsa. — Za izsevanje se plačuje vsakokrat po 10 kr. od gornjorodnega. Vojna za vsak leto 2 glj., za pol leta 1 glj., za četrt leta 1 glj., za šest mesecev 1 glj., za tri mesece 1 glj., za dva mesece 1 glj., za en mesec 1 glj.

Nov politični položaj v Avstriji.

Avstrija, naša starodavna domovina, se danes razvija. Skoro v vsakem desetletju je mogoče opazovati, da kretno v razvijanju politične in karak napred en karak napred. Od leta 1848 dalje, ko se je Avstrija prerodila, je mogoče nasledovati ta razvijanja. Komaj se je bila l. 1848 ustava, konstitucijska obličina, ko naj se bili sredi junijem harki občajni avstrijske naroda, se so bili obiskati te ustavne jutranje harki nakrili za dobro desetletje. Leta 1860 nam je z oktobrskim diplomom vse priselno v državnem zboru praktično izvedenje ustave, a kaj ko se velika polovica (opreka) naše države te ustave, tega državnega zbora ni hotela sodelovati, kar je delo Avstrije svetih nepriklj. Naša država pravica je sicer dobila a federacijskim parlamentom l. 1861. delovne zbore. S tem bi bila vladna vsaj svoje avstrijske države polovico do drugega potrdila, ako bi ne bili v volitnem roku teh prvotnih postarodajnih faktorjev nekateri stavovi in kraji privoljavani, in ako bi se ne bilo s ta razdelitvijo privilegijev pokazalo, da se hoče tudi narodno prednost dajati pred narodom. Po neskonnem l. 1866. priložje je l. 1867. do dualizma: Avstrija se je za dve državi polovici razkrojila. Ognjena je dobila toliko pravice, kakor jih menila nikoli ni imela, kar je bila, od kar je Avstriji pridržana, absolutno vladala. Če je naša za dovoljnost onkraj države — a našla je le pri Madžarih, pri drugih narodih ne, kar so koj od početka forni krutosti vsiljavalega madžarskega naroda — pokazala se je nasprotno velika nezadovoljnost med Čehi, ki so terjali svoje, opirali se na svoje zgodovinske pravice, skopirali

enake ustavne pravice, kakor so bile (Grom) podeljene.

Dobili smo sicer za nalo državno polovico lepe osnovne državne zakone, za katere smo smo zavzeli marikatona država, a jeden najmenjši avstrijskih narodov, vlii ščki narod, ni hotel sodelovati, ko je državni zbor o njih sklepal. To je bilo drugo zlo. Niš manj je pa na Čehe in druge Slovane neopodno upirjvalo, da so od državnih temeljnih zakonov a, realnoje došlo, glasoviti § 19. ni takoj izpeljal, da se niti dan danes, po preteku 26 let ni sveti tako v dejansko življenje, kakor so se nveli in upirjvali vsi drugi il. nadih temeljnih zakonov. Čehi so se tudi tej ustavi a svojega državnopravnega stališča — imeli so sararati a Gpri in Hrvatski vlad v srednjem veku svoje državo — upirali tako, da jih je ministerstvo krutiti moralo a ljubeznivi stonjaji, to je, a poglason, da nekateri doboje nadih avrobnih temeljnih državnih zakonov na njo niso imelo veljave. Bilo je to l. 1868. Il kar je bilo takratno ministerstvo, imenovano melonstvo, (kor so v njem sedeli molje neplemeniti-ga stani, n. pr. Ginkra, Herbst in dr.), to je sklenilo v tem mesecu sedanje ministerstvo Taaffejevo — čez 25 let. Kako je do tega prišlo?

Pred 25 in 22 leti so bili Čehi vendar v veliki moliti pod ministerstvom Hohenzartovem. To jim je karolo nakloniti več pravice, katere so imenovani Čehi temeljne postave, „fundamental-artiklino“. Ali predno je moglo Hohenzartovstvo ministerstvo te izpeljati, kar je naravnost na keriet Čehom in Slovancem; moral je odstopiti, in na njegovo mesto je prišlo Auspergerovo mi-

nistertvo, ki ni bilo prijazo Slovancem. Čehi so se takrat in prej le, ogibali državnega zbora. Taaffejevo ministerstvo pa je obsefalo biti vsem narodom enako pravično in je poskušalo to obljubiti, da ne bodo pustili, da bi se „Slovani za steno pritiskali.“ To je privzelo tudi Čeha v državni zbor, ko je celti ščki rajak Prstak bil ministrom imenovan. V državnem zboru so bili dokaj časa edini Čehi, Poljaki in konservativni Nemci a Slovenci vrad, in državni vse je dokaj mirno tekli, ne na škodo Slovancem, pa tudi ne na kvar ali v posteno korist Nemcov. Ali a tehalo je Taaffejevo ministerstvo vladalo, ker se ni hotelo odločno okleniti avstrijske vošne, Slovancem in konservativnim Nemcov. Liberalni in nacionalni Nemci so postali pa v aporaznejšiji a vladu ali brez tega aporaznejši in vladu se je začela tudi na njo opirati. Čehi, ti žalostni Slovani pa niso hoteli v isti vor vpreženi biti in stajali so, osobito Mladotci v nasprotju a sedanjo vladu, ko se je sedaj sedanji državni zbor, a katerev (in prej le) so Nemci terjali, da se vladu na Čehkem a Čehi in Nemci tako pogodi, da bodo Nemci žito za se, in njih vladniki brez zmajja dočklega jezika nastavljeni. Zoper to namenovano pogodbo („pmit-tacije“), ki bi bila nekaka predpogoda za Čehi-Nemce, uprta se je odločna čehka stranka (Mladotci). V tem sporu so je pa večkrat menja prepričala noper obstoječe postave in prišlo je do izgredov, da je vladu ostro narobe vveljala. — Mi Slovenci takratno gledamo te dogodke, ker bodo tudi avrobniki postali mnogili drugo taktično vveljali, ho valjajo, da pite nasproti Slovancem tako sarita sapa.

LISTEK.

Šolska obiskava v Črni Gori.

Vedil je in pogajal Milan Kostli, glavni nadzornik.
(Dolje)

„Evo dolim sem preje, nego mi dočete v šoli, da se včas v vami in da doznan, a kterem času pridele a nar. Rad bi, da vas dočakam (vspejnjeno)“ odzovevi por Jovan in sede poleg opra.

„Lejo: A kako na dom?“
„Koga hvala, dober. Domačini mi ai doma, postal sem ja, da so lili (odšli), pa sem „vdror“.“

„A so li decen obrava v šoli?“
„Vas Bogu hvala. Vaso, je, da bodo vas videli.“

„Pa mi je milo. To so gotovo dobro pripravljeno, kar se vsaki znan.“

„Bokel bi po naji pusti da so, ali za vas, bojno so, no bodo. A tudi so a Rjeko, kako lepo pradele in kako a devo prijamo gosovite, kajli so molili, da bodo vsi pagnili, kakar pride glavni nadzornik.“

„Mar ste me tako razumeli?“
„Ne ja! Nogo čujajo deca, kako ste stragi na učitelje, pa menijo, kaj šele bodo a učenci?“
— No ko so sedaj tuž za jezic na Rjeki, vsi so tako veseli, kakor da pojlejo v boj.“

„Lejo! lejo! (obah jutri o zari pridim v Glatkoč v šolo.“

„Ali jaz bi rad bil, da bi došli k meni v šolo.“

„A si li tizen šole?“
„Bak nimen. Jedno malo oro.“

„E, tedaj ne moram.“

„A kajaj?“ — Da to bi rajne nego Bog zam kaj.“

„Nimam kodaj. Kajli jaz sem odločil tako, da v vaši poredom 3—4 ure. Dokler ni dospem tja, dokler ne izpitam, bodo še polno, a pomejje moram iti dalje v Sotonišje.“

„Ali ne smete iti brez obeda?“
„Ili, parni cremenjati? Malo sira, ktero jeje v in kavo, pa imal obeda.“

„A ne! Raje bi prejel v zvonja, nego da mi ostane čra obrav. — Vi ste me pogajati vsekdar, kakor sem bil na Cetinju, ali a kajli ali ste me zdržali na obed, — a vi sedaj, da pretirant pridele v Crnicno, pa da niti ne obdajete pri meni. Nikar me ne zavrite! Ne, bolja vam vera, tega ne bi mogel prenesti, pa se enaj ukopati! — No, ako že ne smete priiti k meni, kar sem tem porve pol vami grifeva, a bilo bi težavno priiti tja, ja čem že jetravniti, kakor sironak moram.“

„Suzo nikar, prosimo te pope, da pretirant. Dobra volja je najolja zašilna domaševina.“

„A kako na Cetinju? Vpisna poj Jovan. Jeli nam obrav Gospodar in svetla kragitja?“

„Sivame sem jih ostavil.“

„Bogu hvala! — A kaj nam dela gospodin vladka?“

„Dobro je!“

„E to mi je milo čuti. — A kajaj niste dovolili tudi gospo svoje, da tudi ona vidi Crnicno?“

— vprala en dalje.

„Nico za njo evi poti. Veljavno je i meni ali jaz sem to se privadil, — potkajajo po avrta.“

„Da, da, tako je. Otr! kamien je sanzo za nas dvojje Črnogorci in za naše muševce.“

„Istaj, jedno kupo vasa! — Utrudil si se!“

popime domašni navliki čelo a vinom.

„V avrnoje vate, gospodine malozrešni. Iis vas Bog napeti vate trude, ki jih imate v vas ostreljivi in a mošil šolah. — Dokler je Črn-Gora, prihat še so za vas.“

„Menda, ali jeli lepo, a drugi greb,“ pristaviti nadzornik.

„No, v istino. Jaz menim, nje ni jednega Črnogorci, kteri bi mogel reči saso a jeli: proti vas.“

„Dole i takih. Tako je to v avrno porovili. Jedni bodo rekli: Ala mi vasa, ter je došel oni človek mod nas! A drugi, posebno oni, kteri so človešaji za drugimi, kakor valjo za vretom, poro: „Oti sčitati in beloga avrta, pa je došel avrta,“ ali včas plačo voljjo kakor i vladka i naši dočeti. A mi smo privadili krv zahman in

Celjske novice.

(Očeljske) dne 25. t. m. br. dr. Dragotin Treo tu obeta biti stajna. Poleg zabornar ker „Celjska Sokola“ in percov očeljske štalične, sedelcih bodo tudi operni pevci dramatičnega društva dr. Joep Pavšek in Ljiljana. Vstop je dovoljen le proti vstopnici, katere se glasi na ime gosp. Vstopnice se dobi pri starosti „Celjske Sokola“ gosp. dr. Jos. Vrečko in v trgovini gosp. Dragotina Hirbar in Celji, katerima se za jedno plača tudi kurov in sior zapojejo do 24. septembra opoldne. Z osira na vse uredbno se pomaje ne bodo oddajale vstopnice.

(Pisarna saj) vsj odhoverni „Jubotajarske hranilnice“ bodo v pondeljek 25. t. m. ob 11. uri dopoldne v dvorani očeljske štalične.

(Pustalske obsevanje) pri c. kr. okrožnem sodišču se račuje v pondeljek 25. t. m. za zasledje bo trajalo znahiti do 3 tedna, kar je neki mnogo takih, ki čakajo, da jih bodo sodili porotniki.

(Prigled) se v nedeljo 17. t. m. križatorje Gustav Schmidta. Pustalka potekala bodo koliko in kaj je okoldovanih.

(Na očeljski gimnazij) vpisalo se je za leto 1905 št. 379 dijakov. V pripravnice pa št. 48 obsevan. Imel teh je gotovo 90% Slovencev. Vendar od sedem na novo nastarjenih stih mladih ne zna slovenski. Tako stališče ima slovenski dijak v Celji, kateri hodi poslati nauke profesorje in se pripraviti na hodočastje. Tudi pripravnica je nekaj nepopolnoga, ker mora Slovencev mesto * let, petajani 9 let srednje šole.

(Očeljske Alce) očetila, ki vsakih 10 let crede, videli je v najlepšem cvrtju na vrta v grajski Novečevi (Nou Cili) pri Zalcu. Očeljske hode le še krah 10—14 dni. Kdar hode videti nelko znamenitost naj se brez petradi pogledati jo.

(Prijetelj slovenskega kmetja) so očeljski zemljaki. Tako je vsaj pravil dedelohodski kandidati dr. Wokani pri svojem shodu v Voljniku. Mi pa to pametno trdimo lahko kar z legimi zgledi podoben. Najbolje je to dokazal Gustav Schmidl, kmet je menio vsajkaj krajevčar Meha iz Zalca, Zveznja in Stebovinka in Gornjakega št. tako dobro porabi, da so vsi ti na kani prijet. Slovenski kmetje se lepo zdravijo za tako prijetnost.

(Porodki so hodi) dne 30. t. m. dr. Dragotin Treo, odvratki v Pustolji z gospodinjico Mici Mahorčičevi, hčerjo dat poslanca in župana v Seleni. — Čestitamo!

(Po kamernu godalnoga društva) očeljske, kterega so aktorni prirediteli dne 12. t. m. nastal je v kavarni pri Hanabazumu pravi pravljen prestop. Proverovali je tajnik bolnišice blaginje Wilhelm Gocha s tem, da je udaril s pestjo znanob.

vendar nemamo do vraga! Da je imel česar doma, ne bi se lomil senjak na te naše pose.

„Na bodi ti vera. Malo bodo takih; to ne bi bilo ljude, nego poslednji silkovarji (tali vrednoti)“ reče ljude okolo sedelca in udari z roko ob nos. „Kajti treba je da mate, da je Črnogore vedno pod orodjem. Ovd on, kopal, nosil treme, lovil ribe ali delal kar mu drago, na pokojnu mu je vedno pistola, a rvečine tudi nos.“

„Jaz pojdem gospodine.“

„Ej, da se storite drugače, nego da ostanete pri meni na obedu, a jaz bodem te pripravil, kakor znan boje.“

„Pa dobro! — Samo radno sherte dico, ker sem do zore pri vas.“

„A hodo: ne imajte brige! — Z Bogom!“

„Poji a Bogom.“

In pop Jovan odšel je niz plinasto skafoc v kamena na kamen kakor srnjak. Ali vendar je na bodu kakor per! Dikar so se ti v njih malo razgovarjali, odmakali je on, kakor da je jahal na konju.

Dalje so oni sedeli pri razgovoru. Učitali dimozni, pop Savo, vzame gobe, ogreje jih malo pri ognju, naseže gobe na kuhinjskem in začne: „Vse a sherte klan izvrtijega
I ogreje sherte klanje!“ od.

in odpreva nasten pomno o Mahmut-pahi bulatiji (zasledniku), kako je besno in srčno prišel na Črno Goro, a smrtuozno poginil.

sega uradnika Francosa Kolona. To je zacet in katek očeljsko-senjske kulture.

Spodnje-štajerske novice.

(Valiti shod in občni shor podružnice) ob. Cirila in Metodja na Trbovlje in okolice) bodo v nedeljo dne 8. oktobra t. l. v Trbovljah začeli ob tek podružnic. Porodbi hodi o svojem delovanju v državnem shoru del poslanca dr. Mihaela Voljnika in morda tudi eden dedelohod poslanca.

(Valiti shod na Dobjem pri Planini) bil je pravi mnogoporočni obiskani. Zbralo se je več sto poslušalcev in veliko število posetiteljev-robov. Predsednikom je bil staven vlog. Gosp. Filip Kukurvič, kateri je shoran v pristih bolodah poslanca in se zalival poslanca za njihov prihod. Dobli je besedo na to, gosp. dr. Josip poslanca M. Voljaka. Porodbi je občino o stališču slovenskih poslancev in le posebno slovenskih poslancev v državnem shoru. Govoril je o agrarnem (kmetijskem) vprašanju, o kmetijskih zbornicah, o davčni reformi, o voliti, itd. Predsednik govori, ki je trajal skoraj celo ura, poslušali so s posebnim zanimanjem vsi navzoči.

— Za njim se je oglasil dr. dedeli poslanca I. Jerman iz Rajhbrunn. Priporočeval je, kako gospodari stališče zbor oz. dedeli odbor. Nalodli kako sime stališče imajo slovenski poslanci v dedelohod shoru, kar so v manjšini in senški poslanci trajo vs. četudi je dolo, ako pride od slovenskih poslancev. Podružljivi govori, ki je bil obojen s raznimi zbadljivimi in seljivimi opazkami, zadovolji je posebno navzoči. — Prišel je za vrsto gosp. dedeli poslanca dr. Jos. Semec. Ta je zadajševal poročilo o delovanju dedelohod shora in potem prešel na razna navarovanja potrebna kmetokomu, kakor tudi nekakšnem ljudstvu, ako hodo: da Slovenci vsemučno nabe, le davno nam zagotovljene pravice. Tudi ta govor je bil v posebno zadovolstvo volikom in poslušalcem. Nato se oglasil gosp. dr. Joep Vrečko in Celja. Ta podnari kot najhitriji soseki in krajan protijogaje Dobjana, jlj navarovanje za daljso vstrano delovanje ter izrazi željo, ali bi sedaj vse hitro dopolnili, kar so zaostali. Glasno prijetovanje, bilo je dokaz, kako deto razumajo izravne želje vrli Dobjana. — Sedaj se oglasil dr. Dragotin Hirbar iz Celja. Posnave v krahem govornoga poročila in izravne znake, kateri so bili priporočili. Govori o horti Slovencev, ki traja nad 1000 let in primava vesle pojave narodna prebudstva. Marškatere svetilo oko jo bilo preči, da grede besede od srca in sro. — Govoril je še dr. Tosaad Romih s Kerkava. Podučeval je v domačem dijalektu kot Dobčovan govore avroklaje ter pripravil s raznimi ocenjalni opazkami vas poslušalce v posebno dobro voljo.

(Spodnje-štajerski Germani) Pile nast prijetelj naloga lista: Prilika mi je shabojati v rolu „valterova“ od 24. avgusta, kjer se pojpuje „šilvavenska“ stvarnost v Sevnici. In popis naravnim, da so se slavnosti na slovenski snidli udeležili, osebno ali brezumno čim Germani, katerih predbe so brez dvombe v stardarstvih danih v svetobitnem godu ležali na medvedovih kolah. Imena tih razgovor so: Falschinski, Zupan, Demovski, Tomič, Kavčič, Hofvar, Vavčička, Babig.

Gole po prva in najstarejša kola Črnogorska. Je od ribeli priljubljeni si je Črnogorec gobe in pesni, ki jih prva ob gobe. Zaprta li kdo ob gobe a. pr. v krmi, to se takaj shere okole njega svet in očelja soedivstva. Vask od nime in spremlja goblavce besede a poravjo pomaje in paljejo. Z goblavčevih stana pravlja se osmerje in sroma nastajajo pesem v srca, v hrv mladih Črnog. osov. Pesma slavi in izravni nujonjake in njihova dela, vsmi jih in predajo jih in sponje: najdeljsemu potokom; ona obsejajo in protijaja najpili in nedela njfiora in stavja jh na opled kakor strahla tudi pomajenje prednikom.

— To je „moralska povestinka“ Črnogorčeva. Gobe in pesma ob gobe, to so najstarejši Črnogorski podlagi!

Bilo je skoro preta polno, kdar je legel glavni nadzornik v čisto pesno posteljo. — Ker tudi navkali so od pisane ročene robe.

Kolar vsane o nos in ide, tudi je on, kako ga litke bole, vas se tresajo. To je bilo od mo-

— Konečno se zalrval vsem govornikom in obiskovalcem v Dragotin Trček in Knopja ter zakliče trilateral „slava“ presvitarja osmerju Fran Josip I., v kateroga državi naj bi bili vsi narodni samopravnici! — Za Dobje bil je to presnik, kakorhoga niso še doživeli. Bilo je tudi broda, da so vse tako lego prirediteli in ostali. A ta dan prvisti je obilo svoj priredavatelj. Najdaj se je, da bodo v krahem osmerjali ali hrabro druživo ali pa podružnico ob. Cirila in Metodja in takrat zopet shrali okrog sebe vrie narode domobitje.

(iz Trbovlji) (Pravilnoizdatelj razstavaje Terpotitja) R. Č. prvisti je v jami in sepanosti dva stajaja. Eden je po dolgem času bil zopet k delu; o starojem, Andreju Štendlerju, se je po izostali zdravniki, da je zaradi predele polkrotne da dele osposoben. Č. bil je obsevan del tega v zapor in dimarno godu za odškodnino. Razstavaj Terpotitja je vs odsevan Č. po sodnji dobohno vrsto prvi mesec od njegovoga nastanka in je izostali Štendlerja. Potem se mu je zasl, da je to le preveč, da bi bil človek zopet, potem pa se plačeval. Jutro ga je namreč, da se je to sodnji ovediti, kar mu je ljubilo, da ostanejo tako skrivnostni doma. Odvodi je toraj da se di Štendlerja in „delavratskega konzumnega društva“ vsaki mesec na št. 6 št. števila ali drugoga blaga, kar je tudi razvidno in kraj konzumnega društva (X. 237 do XIX. 479). To pa Štendlerja ni bilo vse jedno. — Prilika je nezakonaka mati s otrokom k razstavaju Terpotitju tobi, da nima števila, kar je njen ljubimec pri vojaki. Terpotitja jlj dovodi dati števila in agoraj omenjenega konzuma, a ne vs. niti, boli dobi! zato krajaj kaj naveti ali no. — Drugde se je pa ogledjo vrvi stajaja Jovana za Hrvatstva, katerega je prilika pravo podpore za se in za svojih šest nedolžnih otrok. Obdaril jo je a zakonitost od vaka strani in jo sml skoni vrata. Tako plačuje in kamnje razstavaj Terpotitja!

(Razstavja) V Sevnici so bode vrtila dne 6. in 7. oktobra t. l. razstavja govora števila, pred in poljkih pridobivaj, poleg tega tudi razstavja goblavčevih orodij in strojev. Razstavja „stega bili prav lepa in dobro obiskana, kar se gospodari in drugi prav priliko ogledajo k videletu, ter je sploh zanimanje za to razstavje prav število.

(Spodnje-štajerski Germani) Pile nast prijetelj naloga lista: Prilika mi je shabojati v rolu „valterova“ od 24. avgusta, kjer se pojpuje „šilvavenska“ stvarnost v Sevnici. In popis naravnim, da so se slavnosti na slovenski snidli udeležili, osebno ali brezumno čim Germani, katerih predbe so brez dvombe v stardarstvih danih v svetobitnem godu ležali na medvedovih kolah. Imena tih razgovor so: Falschinski, Zupan, Demovski, Tomič, Kavčič, Hofvar, Vavčička, Babig.

Gole po prva in najstarejša kola Črnogorska. Je od ribeli priljubljeni si je Črnogorec gobe in pesni, ki jih prva ob gobe. Zaprta li kdo ob gobe a. pr. v krmi, to se takaj shere okole njega svet in očelja soedivstva. Vask od nime in spremlja goblavce besede a poravjo pomaje in paljejo. Z goblavčevih stana pravlja se osmerje in sroma nastajajo pesem v srca, v hrv mladih Črnog. osov. Pesma slavi in izravni nujonjake in njihova dela, vsmi jih in predajo jih in sponje: najdeljsemu potokom; ona obsejajo in protijaja najpili in nedela njfiora in stavja jh na opled kakor strahla tudi pomajenje prednikom.

— To je „moralska povestinka“ Črnogorčeva. Gobe in pesma ob gobe, to so najstarejši Črnogorski podlagi!

Bilo je skoro preta polno, kdar je legel glavni nadzornik v čisto pesno posteljo. — Ker tudi navkali so od pisane ročene robe.

Kolar vsane o nos in ide, tudi je on, kako ga litke bole, vas se tresajo. To je bilo od mo-

gole po prva in najstarejša kola Črnogorska. Je od ribeli priljubljeni si je Črnogorec gobe in pesni, ki jih prva ob gobe. Zaprta li kdo ob gobe a. pr. v krmi, to se takaj shere okole njega svet in očelja soedivstva. Vask od nime in spremlja goblavce besede a poravjo pomaje in paljejo. Z goblavčevih stana pravlja se osmerje in sroma nastajajo pesem v srca, v hrv mladih Črnog. osov. Pesma slavi in izravni nujonjake in njihova dela, vsmi jih in predajo jih in sponje: najdeljsemu potokom; ona obsejajo in protijaja najpili in nedela njfiora in stavja jh na opled kakor strahla tudi pomajenje prednikom.

— To je „moralska povestinka“ Črnogorčeva. Gobe in pesma ob gobe, to so najstarejši Črnogorski podlagi!

Bilo je skoro preta polno, kdar je legel glavni nadzornik v čisto pesno posteljo. — Ker tudi navkali so od pisane ročene robe.

Martinak, Povsark (Foragger), Valentinič, Vidic, Nulj, Peter, Potoč, Bondek, Žurbi, Sorvica, Vokan, Libar, „prek“ Bokun, Janota, Demski, Spetnik, Črnovec in vrtovnjak Korovšč. — Nemški in Slovinski inženji so v dopis sveto 19, ki so se priključili ali boprijeli iz vsak kotvor Avstrije. — Bil sem ravno 2. septembra v nekem letovisku v nemškem kraju, kjer je bilo kakih 80 turov, sem pravi Nemci in med njimi bilim 60 in Bavarci, „Slovanje in drugih nemških dežel, tudi iz Borelica in bliž okolici, pa so se domakli da se se zmožni šli. Prilom vsa toraj ali so letos tudi praznovali solzanski dan na Rukovnem griču valj Germani Rakuti, Andrešič in Korovšč, kakor bomo leto?

(Iz Praje.) Skupno prišlo so mi v roki neka pisma nekoga okrajnega zastopa, kjer sem strah čital: N. je spak obkrožni uradi v Stodtberg, mesto v Mostnem vnu. Drugo našlo sem na Ochovo vsa, mesto Ochoje, kjer je pisar najprej slepe po nemškem Navodil prevedel. To sta samo dva slova, ki pa prišeta, da je enaki nerodnosti mnogo. Slovanska pisma našla so večini slovenskoga okrajnega zastopa so blafvečni prevod nemških originala polna zapak. Kr je „Domovina“ poslal ekstrat v temojem svolovnem štazku komesto pejsanila naše hodo/so stazje v narolnem oisru pri Narodnem domu, kakor tudi pri okrajnem zastopi, nismo skroo mogel verjeti, da je tako. A sodaj prepričan so se dovaj, da je dopisnik pisal vso romo, ki pa more pravna nesob/znova rodoljuba v svo leteti. Zato pa se predresem tukaj javno vprašati: kdo je kriv, da se pri okrajnem zastopi, kterega našelji je profesor Želinski in v kterem sodi tudi rodoljubi gospod Gregorčič in oia vterem so drugi odlični Slovenci, tako slovenska mervci in tako lep (?) vrgel daje našim Evropanom, od katerih so vedno zahteva slovensko mrvanje(?)

(Preznanje pri učiteljski) Načrtolji so postali g. J. Brence, učitelj na Haidini, pri sv. Vidu pri Praji, K. Maršič, učitelj v St. Pavlu, pri sv. Lovencu v Slov. gr. J. Svetlica, podučitelj v Kamei, v Mladokah, A. Seidler, učitelj v Kungolju, za odnolni novi nemški školi. — Učitelji so imenovani g. A. Krauner in Dolaj pri sv. Tomaji pri Omočji, Fr. Repič v Strančah za Novosorok, J. Pirh v Kungolju za odnolno slovensko učiteljsko. Podučiteljska, gospica Erija Pirnat v Omočji, pride za učiteljsko v Kungolju. — Č. g. J. Veržič je imenovan kateheta na deški meščanski školi v Mariboru. Učiteljska kandidatska, gospica Mikšnač (?) pride za asistentja v Raiburgu.

(V stari hazi pri Vidnu) je v nedeljo, dne 17. t. n. dopolnila goro. Ogrev je nastal v sodaji bliž krtarjara Račaja, kjer je imel vsa polno poljskih pridelkov, ki so bili pravo netlo

blito razdirajočemu se plamen. Naenkrat sta se vneli še sosedni hili, ana vlna Kortinjeva in vsa bila stopana Hoberževa ter nekaj vrtovjark. Največ škoda ima obrtnik Račaj, morebiti bližu 2000 gl. kajti zavarovan je bil le za 800 gl. Najprejega porlovanja je vredna vdova Kozmnik, ki si bila zavarovana, pa joj je vse spole. Kako je ogrev nastal, so ne ve.

(V Brežicah) je smrti vdovici okrajnega glavarstva, vladni tajnik Adolf Rotendi iz Anstata, 40 let star.

(Ormoč) Pri običnem shoru okrajnega zastopa ormočkoga so bili minoli četirki izvoljeni sloveči gospode v novi okoli četki svet: Č. g. Ivan Ivan Bohovec iz Svetini, v c. kr. notar dr. Ivan Orjak, g. notarski kandidat Viktoras Kranjc, g. odvetočnik dr. Ivan Črnivec vsi trije iz Ormoča in trgovec g. Makso Hobič iz Sredstva. Vsi so bili bliže enoglasno izvoljeni. Vsi izvoljeni so pametni in skroti močjo ter odlični in marljivi narodoljubi, ki bodo sigurno odvalili valne nalage v tem častnem postu v korist našej dele.

(Jabolka) se tukaj prodajajo od 9—13 gl. slive od 7—10 gl. štrinjaki. Ormoška gorenjka je dobila nad 100 štrinjakov sliv, drugi posavski od 2—20 štrinjakov. Gorojle sliv in mehko domovca v toplih dehl.

(V Radkaj) šloje do 15 oktobra ogrevja in cvetčenja, ki lede imet zavrnoja (4 sbe) in vsak doboček v okupni vrednosti 400 gl. na leto in štrinjaki cvetkvena vina.

(V Radkaj) se domači in obkrajli Slovenci vedno bolj svredajo in potegajo za svoje narodstvo. Ko je nedavno mestna gošba obično igrala „nemško pesem“, ogledali so se v zeliko nevoljo narodski narodoljubi. Graška letja imeruje to „vandalizem Antezed“ — mi pa joj pove, da lede „slovenskimi kufarstvom“ vsed, kadar se bodo na slovenski zemlji pece nemške, in na avstrijski zemlji protislovenski pesni.

(Svredanje brevkaj) so letos posebno veliko na videnski postaji, vsak dan skoni 10 do 14 dni je kol holerički vso v brevkavni na Draj in od tod še naprej za Nemsko.

(Krajevski kol) Ijajška kola v Trebovjah pri Marenbergu se bode razkrlila na 2 razreda, ona pri sv. Lovencu na Dravskem polju na 3 razrede. Za Ijajško kolo v Gosavjevi pri Ljutomu, razdeljena na 3 razrede, dovolilo se je ustanoviti Ijajškiško moč. — Na Ijajški kol v Mostju se bode otvoril kmetski nadvojniški tečaj.

(Lutina) se vendar vedno za boljše obeta, kolikor bolj se priključajo jasoni. Nekoliktasi senenoga pridelska polietji je olava nekoliko namostila. Zbog na njeno smo došli ke dovaj krovnjica in šila. S sadnini pridelti smo posebno zadovoljni; bilo je posebno veliko sliv in brevkaj, ki so se v vinorodnih krajih vsakake v velika mesta. Hrakaj je bilo tudi nekaj, in

jabolki bode dovaj. Koruzn, ajda in druge vse dober kosa. Živina ima tudi še pako. Še dočaj, kajti jasoni dnari popuščajo smrti koruzi, kjer si trina ali še vse pokosila in kjer svojega razdirajočega dela s pomposom vrad ne nadojajo. Kjer imajo še nove ameriške vinograde, so posebno zadovoljni.

Druga slovenske novice.

(Za Ijajškane kmetičke učiteljske) so je ogledalo 121 novih priprav. To koto a notko pripravajo vsaj utegne ke dalje voditi profesor — Linhart.

(Čempurmanov spomnik) Ptasitajski društvo naročilo je pri dnevni zadim kitarjo g. Ganglje nagrobni spomnik za pokojnega Jozefa Čempurmana in sicer ploče iz kraljevskega jezupa, in katere bo g. Gangj izdelal v reliefu plavja Čempurmanov.

(Dolajška šolnina) na Kočevju se bode otvorila 27. t. n. K otvoritvi bode prišlo sem kmetijski minister in veliki vodja avstrijskih kmetičke Hilinski. Vredlo se bode po škrat na dan na tej progji na ob strani.

(Krajevski občestva) Na Kranjskem je bilo šteti 374 družter (toda brez skolekahlkih in devesnih združaj), ki so bila po političkih okrajih tako razdeljena: Ijajškanski mesto 91, Ijajškanska občlica 33, Ptasitja 37, Kočevje 30, Krško 17, Kranj 34, Ljilja 14, Logatec 39, Radovčica 22, Hudočevje 19, Kamnik 19 in Črnomelj 19.

(Štariške roli) G. Pečnaka, mnoga starinostvona iz Krškoga, ki pomaga razmislo slovenskim in nemškim učiteljskom, starinarke roli izkopaljati na ravnem murgu in šbirko, porvaljen je bil ke dni v Miranopol pri Novomestu, kjer je odkril veliko preminilnih grobov in starostvone dele (najmanj 300 ali več stotelij pred Kr.) V grobih je našel preminilne vrne (gledajo) po katerih je sklopel, da so ležali bogati ljudje v njih. Našli je celo tujak, kakor pred bliže na Čatežu, klobuk iz usnje, ki je bil morebiti kakih 800 let pred Kr. naraven. Ker se prijetu ne mokrata, ne stisk do njega, ohranil so se traja kachi 2500 let.

(Preznanje gorje širine) bode letos na Kranjskem v Kostanjevi (12 okt.) v Dobropolji (14 okt.) v Starem trgu pri Lahi (16 okt.)

(Iz Škofjanske pri Turjavici) na Doloskem. V vsi Podlog ta fare je bil rajni veliki kranjski bogatin Martin Hočevar, prvotno Slovonom kmetoljubi (bil je ustanovnik „Mladice Slovanske“), pomeje velik naspretnik naših tedaj. V spomin na njegovo rajstvo fare in vas je njegova vdova ukazala na svoje stroške odnolno kolo poljske prenoviti in popraviti, kar je ostalo blizu 2000 gl. Da celotna ta kraljevolna šira v spomin, vredila so je kolikom profulji manarotna ploča z napisom:

Haec doctrinae solus exultio
 Jan novus solutorum
 Mestotina honorati domini
 Martini Hočevar
 Prolapsione anno MDCCCXIII
 Invenita est.

(Zakaj pa ne slovenski napis?)

(Iz Št. Jurajca) za Doloskem se nam o našji dirki in kmetijskem promovarji poroba, da je bila skoro preslaba uvelojita. Konvencija tudi tako našo veo na naprednja, ker stimoj svoji in skoni poljsi štravob, in ker moret kmet s svojo živino ali povelno delati ali pa delo širaj povelni produkt, kar je v vednih domatih stitahkih.

(V Krlinca) je smrti blivši trgovec g. Fr. Auzas, ob solajnega trgovca istega imena.

(Kmetičke šole so se peti nadvojniški slovenskim otroškom.) V Krlinca okraj — tako se nam poroba — je še več dvo in trosrednih kol. Nadvojnišk obetni ke tob učitelj bi rad bli, kadar dokončaj domajo šole, v Krlinca. Ali ta tudi najboljšega učence šole slovenskih kol ne sprejme, ako nemško bestni in pisliti ne sam. Ali ni to trdo, da niso pri vso učilnice, katere slovenski kmeti vdrjuje, tako onovano, da bi jih mogli obklopati vsaj nadvojniški slovenski otroci, če tudi le ne malo nemške??

(Iz Slonja) pri Vipavi se je ustanovila nova slovenska prihodnja.

(Imenovanje prihojajo in Američki nazaj, kakor se nam o krljevoga polja poroba, kajti v Ame-

ličevli nego in „strovana“ pa jo valjgniti v vis da ne pokani 2 nja, je li tud kuzen. Pa nepet je vrtili se na Četnje moral dati zagruviti škurna, kteri so bili skoro novi, ko je krenil v oblak!

Pot je vodil ta a početka malo prek ravnote, a pomeje se je dvigalo vse na vito. Bil je tudi velik zgrajen je nova. Dotle je vodila tudi samo pripravata vrtolotna steva. Kase Nikoia lodal je tad to ledno narolno na vse kapetane, da takoj rane pomisliti, napetajjo pote. In Črnogorci so proklamirali pote, ali — naravno — ne po našem šila. Kot slavozi privedo niso ni odstopili doleč od nje! No, vendar je in pet bil oglednji in bolji od prijetnega vsaj v 80 postotkov. — Nisi našel, kakor prej, za vrtolno strmine in velike plobe, kjer smotna širina mora had dobro svrsto vsa svoje „logiko“, ako ne ki rada da se polomi in šlo „kjer smot mi“!

Na nekotvih mestih je gledal kaznov ogriji in glavni nadvojnik je stopil tam z murgu in opazoval te ogrevlje ške (masade).

Prigovarovali so mu v Gihnem doti, da so postokali zgrajti ta kuzen in vido, da gori kadar so ogreje doata lepo; samo da smrti kakor stode!

Pot so je zavrtaj izpod planine in se krtiti sodaj tja sodaj sem. Z desne strani vidi se ravnila — ornoliktaka polja in celci „Virpanar“, a z leve se vrdajočje doata vrtolno planine, ktere so soboljavajo a gnanico avstrajsko pri Padtravčih.

Polotaj je tu jako lep. Ingleda cela planina kakor vrt. Tu so smokve in druge sadje; tu je obilo maj vinaka teta in njivice s pšenico, rpa, in koruzo. A vse njive in zgrade so kakor na ternce t. j. omejena je a kamnjen vauka; in vauka dvora njiva ledi nite za dve tri stopaje od one gurae. — Je tudi njivice, ktere isto veje, nego dobe dvoranke ali sbe! Na nekotih je samo po 20 do 40 kupčkov kuznjaja ali nali. Pa tudi to njivice je Črnogorci oiel od prirode. Radnili so, zdróliti je kuzen, naredi sbe majo in namozli je nenje!

In se so našli ljudje v Banatu, Radki in Sretno ledjo, da telko live! Oh! pridbe senkaj pa segledajto tega nemobnika, tega vrtolna boma sa slobodo — Črnogorci in njegovo našlošvo Črnogorci, po bodele rekli, da živijo — v materjalno, pogledu — povesa njun kakor gospodi. — In kadar poidete in vidite to kamnito morje; kadar čujete, kaj je vse smisel in kaj našta širina — Črnogorci sa vrtolno slobodo, — tedaj bodele šole znač očitli — koliko je širina mila sloboda!

In stidilne podvojeni
 Andrej Pekonja.

Dopisi.

Šmarje pri Jelšah. (Posojilnica in hranilnica.) Konaj čez mesec deluje naša „Posojilnica in hranilnica“ in še se je pokonala, kakor prepričan bi se zavred za šmarjski okraj. Še tako živo upanje, stavljeno v veselo dolovanje te nove ustanovitve, preoble za prihodni izredni občini skorj napravnih računski pregled. Vskod, ki pozna gospodarstvene razmere našega okraja, čutil se bo, ko zve, da je imela posojilnica do 1. t. m. 17.980 gl. 50 kr. prometa in sicer je 9.122 gl. 36 kr. v dobrotah — med temi 791 gl. v doletih — in 8.460 gl. 92 kr. v troških.

Že pred 21 leti nameravali so takratno voditelj tega okraja ustanoviti naš posojilnico. A prvega dela je ostalo neveljavno, ker je duha podjetja, g. dr. Jože Voljak, takrat takojški direktor, ostavil šmarje. Med tem, ko so si v naslednji dobi poročali na slovenskem posestvu pa na junem šmarjskem ustanovili posojilnico, in tako od tujega kapitala ločili se vstavljajo lastno pomoč v prid posojilnici posebnim potrebam in vrednosti, v obratnost in pomočniku narodnega premoženja, zlahka se je šmarje v osamljen narodno-gospodarstvenih spaji, ter tako poročilo, da se je k drugimi kvartirami posojilnice ter brezinteresno pridružil najraje občinitve. Da imamo v vsaki vaši, v tvojih papirih. A obratno za izdatki? Toliko škoda rodoče spajne je poznano in če tudi ni vse vedno, ne boš, vendar drugje, ne spi več. Posojilnico imamo in še prav najmlajšo na slovenskem šmarjskem mestu najmlajšo, nič ne da. V doletih stvarah je boljše enkrat, kakor nikdar.

Is gorje Savinske doline. Členiki Injakiša, is „Robanovega kota“ nad Ojtrno dalo je nemško planinsko društvo napraviti novo steno, katere bodo dne 23.—26. sept. „Nemci“ in Celja in iz Grada baje slovensko otvorili ali odpreli. To samo za sebi še ni nič zapeljivo in nič ludoga. Ali nevarno je, kar pika graška „Togopota“ s ozrom za to nemško slavnost v zadnjih slovenskih planinah. V tem nemškem članiku poziva tisto nemško planinsko društvo Nemce, naj se obino vdeležijo slavnosti v „Robanovem kotu“ pri Solčavi zato, pravi, da bodo v naše planinske znamenje nemški ljudje, nemško kulturo in nemško lego in da bodo s tem znamenje „slovensko povodni“. Nemce namreč sili jesti, da smo si tudi mi sami ustvarili svoje planinsko društvo, ki zaznamuje potjo na planinah in postavlja slovenske table in kizjete po Solčavskih planinah. To dolovanje našega slovenskega društva še imajo „napad“ na nemško posovstvo, kakor bi Savinske planine bile nemške in ne slovenske! Kolika nezamislivo in neslovensko! Naše rde planince ali ti „kulturtrijerji“ (omikonomski) pred stavljajo kot na prvi divja ljudje, katere bodo še le oni Nemci dne 23. sep. našli slovenskih leg; ti norci mislijo menda, da po naših planinah ljudje menijo dandaj je gorovni niso znači, nego so samo ljudi, kar pika „Togopota“ da bodo dne 23. sept. prinesli planincem takim svoj nemški jank. Nam je čisto prav, če nam prinašajo v planinsko potne vrste sreteljstvo, mi jih hodo vsak prijamo varjeje, samo zapoznajo naj si naši ljudi Nemci, da to jim pustimo, da si omogoje tudi Nemci svoje nemške napise napravljati.

Svoje kulturo naj ozojo naj na Gornjočeljski, ali, če je imajo že prevč, makari tja, doli v Afriko v Kazanum. Znamenovali so mi od nemških kribolovcev no čeno. Nevarno naj slanje, kakorvito smo brali v graški „Togopoti“ navraženo s v odtušnostjo (za nazaj odkod? je prišlo! Bog živ! naše slovenske planine in naše vrste planince! Slovenski planince!

Šiša. Dolgo sem čakal, da bi se drugi ogledni in poročali o veliki slavnosti v Žitah. Ker pa tega ni storil nihče, poročam jaz v prvobitni „Domovini“ o tej slavnosti, da svet tudi kaj lepega zve o našem kraju; kaj da sedaj je „Domovina“ le slabe reči poročala o njem. Pa k predmetu!

Dne 30. avgusta vrtil se je v Žitah praznik, kakor še pri nas ni bilo jednjaka, odkar šara obstajati. Čast. gosp. Gajper Zabokovnik je 36 let

izvršen dšati pastir Žitancov, je pel ta dan svojo kralo malo. Z velikim veseljem so ljudje prihajali in dan, ter na vsa našla se privedovali, da ga slavno praznujejo. Že v soboto popoldne in zvečer so poznali: topili in oznanjali slovenski dan. Pred cerkvijo, lupinčev in za vsi so se stavili mizji, pili in vneli in avstrijanski napisi. Tebojine so kitala mlaj in zvonili. Vse je dobitno veseloščno bilo, nekaj takega „praznika“ ni bil bilo v Žitah. Zvečer so gori na gorbi kralje, šante so napravili umetni ognji, htili je svnila pred furčevim — vsa vsa je bila na noh. Nadejajo juro je obitalo bog dan ter privlačilo obilo ljudstva iz sosednih krajev. Duhovnikov se je obralo mnogo. Pred lupinčevim prikazvala so bilo občinstva deklet in stotomastika, da ga poudarjajo in v cerkvi sprejmo. Vseh cerkvenih večerov so silno znameniti opisi ker so takh znameniti študentje. Omenim le še sledeče: Domači pevec peti so pri slavnostnem opravilu, dnevno pripravno pesem ktero je zložil ml vrli učitelj gosp. Had Janko in ktero je ugledni gospod Škerl, našeljni šolske fure. V obče: Ta dan je bil za nas praznik, katerega ne bomo pozabili. Bog daj, da bi gospod ljubani utakal reči.

„V stvarjo vesolja mnogaja je teta.“
ter da bi pri nas še vsaj slovo biserno malo! Na nje!

Is Koprivnice. Gospod urednik! Gotovo se bodele šteli, da Vam pišem izpod visokoga Roča — morebiti bode celo na naslednje pogleda ter iskali skriti naš okraj. Rog, skriti smo, skriti — skrajni bi rekli, da smo hudo postavljivi na vrnitja našega „ataka“ Roča. Pa naj si bo — da le živimo ter se navadimo slovenske svoje kraj. Veste Vi, gospod urednik, pred nekaj leti bila je Koprivnica še velika nemškotatarska trdnjava, v kateri je zapovedoval mogoten paha. Imel je neki veliko trobento, v kateri je vsedel pihal, kadar so bile kakolne volitve in pohlebi Koprivničani so kar strahla pred njim klopčevali ter plivali, kakor je on godel. Pa kmalo se je začela ta trdnjava podirati, dokler je ni brahlo droviti, ki se je pred tremi leti ustanovilo, popolnoma preroglo. Nad paha je sedaj skrajni brec vjokov — le ta pa tam le kuzca kateri za njem, pa viži se na, da mu je mihlo pravo veselje, je nadeje pijaviti in lastno silnjo ter biti podlaga tužnji peti. Koprivnica vrnita iz narodnega spajne ter se zaveda, da stoji na slovenski zemlji.

Tukajšno bratno društvo obhajalo je dne 17. sept. t. l. v gostini odtušpotovskega g. Lindiša svojo drugo letošnjo vesilno. Nitar pa no misliti, gospod urednik, da Vam tega nismo naznanili — pa dnevna se mi, da Vam svoje pismo ni našlo; morebiti še potja kje krišem sveta — saj veste, da se na Slovencev kaj takega rado prigodi — ali pa je našlo po vsakega svojega. Pa naj si bo tema, kakor hoče — saj se imamo nekaj papirja in čenila in tudi 15 krajcarjev, da Vam podamo svojo pismo. No — vesilca se nam je prav dobro obšla — velika množica zveznega naroda je prihala, da se naš kraj vedno bolj izvija in nemškotatarski krepjeje. Zelo smo se navadili, da nas je v svojem občinskem poštulu levo število odličnih šmarjsčanov, med njimi veleučastni in drugi gospod dr. Jureta. Pa tudi vrli naši sodni Stičinari in Križevci smo pomilili na nas; prirota hvala njih budi, da so s zvestim svojim porjem razveseljevali vsa društva. Spolna bila je želja, da bi bratno društvo še večkrat privedlo takšno vesilno. Te želje svedča nima par naših nemškotatarskih, kateri s strahom opazujejo, kako se s urinski koraki bliza vrtovok, ki jim ho je vsaj odklonilo v mali občini. Kolika jena ho je klenja, vidi se le iz tega, da je ta dan ogledal eden imed njih po vseh grade hotel Slovencev namenovati s tem, da je krutil pesem „Slovenske zem.“ No — vsek pašeron Koprivničani je misliti s namo ter postavljajo nadaljeval svoje pot. Povešeno jih je razkušnilo, da so svoje prvi občitek vrli Stičinari s izvestnostjo svojimi pravi. Gotovo bi bili radi videli, da se bi kateri imed naših opjani ter zabiti potem znanaj — pa ta up jim je spjalav po vobit. Nikdo nam je hotel po vsaj silni za vrli občini Slovence, ki se je Bog ve kje opjani —

riki ni več pravoga nastitka; več tovarni in rodnik je naprtil. Naki ljudje so baje odli brez dela in bave — kruha. Mnogim ni bilo tega troba, pa so si bili brez potrebe s trebohom za kruhom.

(Is Ljubejce) se nam poroča, da bode mesto dobitno elektrizno razsvetljevo s posebnjo rudiška, katene bode lahko vspejati po tovarnah in cesarskih hišah to leč, ki so mu vodno silo na razpoložanje. V začetku kolokoga leta čuti marikariti Mirjanec pomaknjajo vrijo lete v Ljubi, kajti marikariti mladenič ni dal vsotip v kako srednjo strokovno šolo, ali poročal ga zvermjo, da za vsotip v tako šolo ne zadočuje samo ljudska šola, da je treba imeti njihje za rade zvermje šole ali vsaj vse razrede močnatih učilnic. Toda nihče se ne gane, da bi Ljubi tako šole dobila.

(Is. Jožip Mešter.) Is Velikovec prihaja nam Lubotava, da je po dolgi b-hvati v 42 letih svoje dobe prvi tamokajni odvetnik g. dr. Jožip Mešter. Pobjavil bil je naše vose list in skloveno se aktivno in dalečvoda političnega boja, je vendar šel odtušno na naši strani ter spofortil in branil pravice našega jezika v tableni Gostovan. Zapustil je udovo in štiri otroke. Lahka mu zemlja!

(Graf Albin Cerovnik) bil je vojvan v Mostinu povodno v doletih stor grški; za leto mogočnega storanja izvančita.

Druga avstrijske novice.

K veliki vojaki vjajani na Ogrskem pri Kisku je bil pešeti tudi netolčki cec, avstrijski kralj, bavarski kraljevič in druga visoka gospoda.

Državni zbor, ki se snile meseca oktobra, se utegne posvetovati o prenosni bramborove postave, o promenski postavi, kako znorati so dila (s ozrom na česka razmerja), o Finerjevem predlogu radi uradnega jezika. Mladobohor naj lize se bode več v to zbor, ali jo pa bodo drem pogliali, kakor hitro zbor postni vladi izjemno stanje. Kaj bi li tudi odli iskali? Kaj šlejo tu drugi pravi Slovani!

(Madjarji vesniti) je s odtušnostjo Madjarov poraj tudi pri vojaki uradni jank. Dolgo se je vjevitno temu upiralo, a zdaj tudi vojaki uradi madjarstvo uradajo. Zakaj bi tovi pri nas vsaj nevojaki uradi slovensko ne pisali? Terjajo, kar nam gje, in brezvino se na nepotrebnih mestih in ob nepotrebnih časih tuje zemlje, kar nam mot.

(Na Raki) bode pokonkali madjarščino zvesti kot uradni jezik mesto italijanske. Čezar se bode Ročani upirali. Ali bati se je, da bode podlegli. Zakaj se skupno s Hrvasi ne potopijo? li-dani zoper madjarstvo gospodstvo? Saj so Refani vesniti hrvalskega rodu in krvi?

(Udaji Tirski) bode v posebnih deputacijah, prosili osvobo, ko bode prišel k doletni razstavi v Lomozd, da jim naklone več samopreva.

(Na Českoslo) klijajo izjemno stanje prvov vrh. Bog ve, kako se bode narečali položaj razmetati. Da bi se le Čehovi, Slovanci in sploh Avstrij v koristi!

Ogled po širokem svetu.

(V Švici) so imeli slobod, kjer so se posvetovali o tem, kako zabavljajo razdružje slabih in poljudskih knjig. Hvalovredno podjetje, posebno gledo na štirersto večjih narodov.

(Kako bode je na Nemškem) ljudem za kruh in breva, kako to, da se cel skrajni Evropske družbe prijavljajo k socializmu, da imajo cel veselo dekleta socializma družbe. Vse to kaže bistveno le to, da je ljudstvo švici in skraj nezadovoljno s sodajšnjim društvom in državnim redom.

(Slovenske mazo trgovine v Nizkem) Hergerecna na likanem zamovava ruska vlača zvezno poravnajati.

(Svoje vojne pristavnice) je ukazal ruski car ustanoviti v Liburu v lastnikem mozi, kjer merje nikdar ne zmene.